

Publicerad 2012-09-22 04:24 av Roger

Alla timmarna

Det var alla de där timmarna.

Fast de egentligen var minuter

Jag visste bara inte att de redan var räknade

Nätterna på akuten, tittade på dig

uppfylld av kärlek

Maktlöshet

Tröstlös

och livrädd

Idag är jag lite lugnare. Inte rädd längre

Jag vet mer om vad livet kan bära på

om glädjen och om sorgen.

Och så, det där jag inte visste om förut

om att sorgen kan bli så stor. Och göra så ont

att viljan att fortsätta nästan suddas ut

Missbruk har många ansikten.

Du missbrukade din kropp

så mycket att du inte har den kvar längre.

Jag väljer att nöta ut min på lite länge sikt

kanske 90 vore en bra ålder. Mätt på livet liksom

Till slut kommer ändå det som vi alla ska igenom

Vi föds, lever och dör.

Kanske strömmar det som är jag

ut som en dimma i det sista andetaget

och bär mig ur min trötta kropp

sen ses vi nog igen

på någon annan sida.

Alltid i kärlek

i saknad

och alltid med den där ilskan över

hur jävla meningslöst det

är när ett barn dör.

och där kom slutligen mina tårar...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Roger med Poeter.se id #474 innehar upphovsrätten